
Je to sameček, nebo samička?

Je to sameček, nebo samička?

V pražské zoo se narodilo další gorilí mládě, jeho pohlaví zatím nelze určit

Praha - V téměř rekordním čase – za patnáct vteřin, přišlo včera krátce po půlnoci na svět v pražské zoologické zahradě nové gorilí mládě. Jeho pohlaví ani jméno sice ještě není určeno, ale už teď je jasné, že dvouletá Moja, která dosud lákala do zahrady tisíce lidí, dostala schopného konkurenta – vlastního sourozence.

Obě mláďata se totiž narodila samici Kijivu a samci Richardovi. „Moja bude žárlit, to je jasné. Bude totiž nějakou chvíli trvat, než si na svého sourozence zvykne. Je to podobné jako u lidí,“ upozornil včera odborník na primáty Vladimír Přívratský z Univerzity Karlovy.

Gorilí klan povolal ošetřovatele

„Proč se Richard courá v noci po pavilonu?“ dumala v úterý šest minut před jedenáctou hodinou v noci Jana, která zrovna seděla u internetu a sledovala v přímém přenosu záběry z gorilího výběhu.

O necelé dvě hodiny později přivedla v pražské zoologické zahradě Kijivu na svět druhé mládě.

Krátce před půlnocí byly gorily neklidné. Kijivu nejprve chvíli spala, pak se začala nervózně převalovat. Nakonec si pod sebe nastlala slámu.

„Možná hysterčím, ale jestli máte telefon na Marka (Ždánského – pozn. red.), myslím, že by to měl vidět. Dost silně mi to připomíná začátek u Kamby,“ napsala do diskuse dvě minuty před půlnocí Iva, další členka Gorilího klanu – týmu dobrovolníků, kteří bez přestávky sledovali přenos na internetových stránkách www.rozhlas.cz/odhaleni.

Přijel včas

Ošetřovatele goril Marka Ždánského vzápětí vzbudil telefon. „Volali mi krátce po půlnoci. Říkali, že se něco děje, jestli bych se na to nemohl podívat,“ popisuje noční probuzení Ždánský. Hned nasedl do auta a vyrazil do zahrady.

Přijel včas. Bylo přesně tři čtvrtě na jednu ráno. V pavilonu panovala tma. „Nic moc není vidět,“ zapsala do diskuse Romana.

Mnoho sice vidět nebylo, Ždánský však už věděl, že je v tom okamžiku malá gorilka již na světě.

„Porod trval deset patnáct vteřin. Hned potom začala Kijivu mládě čistit, v pět hodin ráno jsem viděl, že mládě pije,“ říká Ždánský.

Potom odešla gorila i s mládětem do takzvaných ložnic. „Tam chodí zvířata na jídlo. Kijivu přišla s mládětem na břicho, přinesla mi ho ukázat, ale hlavně se najedla,“ poznamenává ošetřovatel goril, který se raduje z hladkého průběhu porodu. Pak Ždánský zahlédl i zřetelné stopy toho, že sotva půldenní gorila dobře tráví jídlo. „To je hrozně důležité, je zřejmé, že správně přijímá potravu,“ pochvaluje si.

Moja si pomalu zvyká

Kolem poledne seděla celá tlupa v pavilonu. Na první pohled se nic zvláštního nedělo – Moja se povalovala na schodech a líně okusovala větve.

Pokradmu se však otáčela stále stejným směrem. Ke Kijivu.

Ta byla schovaná ze jedním sloupem v náručí s mládětem – s přímým sourozencem Moji. „Párkrát se byla na mládě podívat, ale ono jí to vždycky dlouho trvá, než si na něco nového zvykne,“ vysvětluje Ždánský chování dvouleté Moji.

Zatím však má Moja docela jiné starosti – před výběhem totiž postávala skupinka fotografů, kteří se snažili dostat do záběru nové mládě. Ale Kijivu jim situaci příliš neulehčovala – zpoza sloupu se odmítala pohnout. „Vydržte, zkusím ji nalákat na jídlo,“ navrhuje novinářům ošetřovatel. Místo Kijivu však přiběhla Moja, už zdálky natahovala ruku po šťavnatě paprice.

Jenže – Richard má přednost, a tak se Moja raději odešla povalovat před fotografy.

Richard zastrašuje fotografy

Brzy odpoledne se Kijivu konečně zvedla a změnila polohu. Malé mládě vytrvale sálo mléko. Blesky fotoaparátů blikají jako o závod.

To znervóznilo Richarda, chvíli se zle díval, pak se s řevem rozběhl proti novinářům. Prásk, ozvalo se, když vši silou praštil do skla, které odděluje výběh od návštěvníků. Fotografové popadali na zem.

Richard si s vítězoslavným výrazem odešel sednout zpátky do rohu pavilonu. Z oka fotografy nespustil. „Prostě tu tlupu chrání a mezi návštěvníky si pokaždé najde někoho, kdo se mu nelíbí. Na něj pak útočí,“ vysvětluje Ždánský.

Moja a její nový sourozenec však nezůstanou pod ochranou otce Richarda navždy – až začnou dospívat, budou muset tlupu opustit.

„Se samičkou, třeba Mojou, by se mohl začít Richard pářit. Kdyby bylo nové mládě samec, tak by se zase stal Richardovi konkurentem,“ objasňuje ředitel zoo Petr Fejk. Kam mláďata poputují, zatím není jasné.